

[Skræppenborg-Nielsen.]

kommunens foranstaltning — som foreslået af forslagsstillerne — da det vil gøre opkrævningen endnu mere besværlig, end den er i forvejen. Har forslagsstillerne egentlig tænkt over, hvor mange mennesker der årlig flytter rundt i landet af mange forskellige grunde? Jeg kan forsikre for, at det er i titusindvis, og sygekasserne oplever det hver eneste dag; og prøv så at tænke på, at vi hver eneste gang skal sende rettelselser til skattevæsenet, for at dette kan få de rigtige beløb opkrævet. Disse flytninger og tilmeldinger skal så anmeldes til kommunen, der skal opkræve kontingentet, og så kan vist enhver tænke sig til, at en sådan ordning i alle tilfælde ikke bliver lettere end den, vi har i forvejen, snarere det modsatte.

Lad mig for at undgå enhver misforståelse sige: mit parti er tilhænger af, at sygekassekontingentet opkræves over skatterne, men ikke på den her foreslåede måde. Mit parti skal nok, når vore overvejelser dette spørgsmål vedrørende er afsluttet, stille selvstændigt forslag herom i folketinget. Men lad mig også sige: det er slet ikke så ligetil, som folk i almindelighed går og tror, at komme med et sådant forslag, for sygekasser er i dag mange ting. Til sygekasserne hører også i dag spørgsmålet om overenskomst med lægerne; og disse overenskomster skal vi efter min mening bevare, fordi de — jeg er ikke bange for at sige det — er de bedste overenskomster i hele verden. Vi skal også her tage hensyn til sygekassernes historiske baggrund, en baggrund, der næppe med ét slag kan lades ude af betragtning.

Forslagets afsnit 6 omhandler en omlægning af de offentlige tilskud og refusioner til sygekasserne med henblik på en forenkling og administrativ rationalisering. En sådan omlægning bør ikke alene, som der står i forslaget, overvejes, men den bør gennemføres, ikke mindst for så vidt angår sygekassernes udgifter til hospitalsbehandling, udgifter, som tiden for længst er løbet fra; megen administration ville kunne spares her — det er allerede sagt af forslagsstillerens ordfører. I folketingssamlingen 1965-66 fremsatte jeg på mit partis vegne et forslag til folketingsbeslutning netop om dette forhold. Det var meningen, det skulle have været genfremsat, også fordi det fik

en særdeles velvillig behandling her i tinget; men på grund af mange forhold er venstre altså kommet os i forkøbet, og det er vi ikke kede af; vort forslag kan så passende drøftes i det udvalg, jeg formoder bliver nedsat, og vi kan på forhånd sige, at vi i dette udvalg vil gå positivt ind i arbejdet.

Forskellige ting vedrørende socialreformkommissionen har været drøftet her. Jeg er ikke helt enig med den højtærede socialminister i, at det næsten er en forbrydelse at stille forslag f. eks. vedrørende sygekasser, fordi der nu tilfældigvis er nedsat en stor socialreformkommission; det er nemlig et spørgsmål, om vi ikke, når vi stiller et sådant forslag, dermed bidrager til at skubbe på arbejdet i socialreformkommissionen. Nu har jeg været ansat i en sygekasse i mange år, og jeg har været vidne til, at mange kommissioner har været nedsat; nogle af disse kommissioner har siddet i alt, alt for mange år, og hvis det er meningen, at socialreformkommissionen skal arbejde i 10, 15 eller 20 år, er der god grund til, at folketingets forskellige partier en gang imellem kommer med nogle forslag for at sætte skub i denne kommission.

Jeg er ganske enig med venstres ordfører i, at det er uretfærdigt, at dette forslag er blevet slyttet. Jeg synes ikke, man kan være det bekendt. Det må være sådan, at der gælder samme regler for alle partier her i folketinget. Det er usagligt, at venstres forslag har ligget i 6 uger uden at blive behandlet. Undskyld, jeg siger det — det er min mening.

Til sidst dette angående de frivillige dagpenges forhøjelse, dagpenge til husmødre osv. Hvis forslagsstillerne tænker sig, at der stadig væk skal betales den samme part af disse udgifter i form af et forhøjet kontingent for de frivillige dagpenge, kan jeg i hvert fald godt forudse, hvad der sker, så er der ikke ret mange husmødre, der tegner disse — jeg vil ikke sige dyre, men i hvert fald for husmødrene temmelig kostbare dagpengeordninger. Tendensen i sygekasserne rundt omkring i landet, er i hvert fald den, at jo mere det frivillige dagpengekontingent stiger, jo flere er der, der siger fra, når det gælder dagpengene, så jeg tror altså ikke, at vi, medmindre staten skal give et betydeligt tilskud, kan få den sikring, som forslagsstillerne her efterlyser, og som